

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Σύμφωνα με τον ελληνικό μύθο, ο πρώτος ανιδιοτελής εθελοντής ήταν ο Προμηθέας, ο τιτάνας που έκλεψε τη φωτιά από τους θεούς και την έδωσε στους ανθρώπους και μαζί, τους χάρισε τη γνώση και τις τέχνες. Ο Δίας, σαν πατέρας και αρχηγός των θεών, τον τιμώρησε, στέλνοντας τον

Ήφαιστο να τον σταυρώσει στον Καύκασο, κρατώντας τον εκεί καρφωμένο σε ένα βράχο. Αιώνες μετά, σύμφωνα πάλι με έναν άλλο μύθο της ελληνικής μυθολογίας, ένας άλλος μεγάλος εθελοντής, ο ημίθεος Ηρακλής θα τον απελευθερώσει και μαζί του θα απελευθερώσει πολύτιμες αξίες της γνώσης για τον άνθρωπο. Ο μύθος συμβολίζει, ότι η θεμελιακή πηγή της γνώσης οφείλεται στο αυτόβουλο, στο εθελούσιο, στο αυτεξούσιο, στο εθελοντικό και στην ανιδιοτέλεια.

Διαβάζοντας το μύθο και την προσέγγισή του, κάναμε έναν συνειρμό.

– Ενεργά Πρόσωπα που συναντιούνται, ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ αυτόβουλα, συναναστρέφονται, φιλοξενούν τη σκέψη του ΔΙΠΛΑΝΟΥ τους, προσεγγίζουν ΑΓΑΠΗΤΙΚΑ και υλοποιούν με κοινωνική ευαισθησία και οραματισμό.

– Συνεισφέρουν και καταθέτουν ως ΠΡΟΣΩΝ και εμπλουτισμό της συλλογικότητας, τη ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑ τους, όχι ως σημαία και περιχαράκωση.

– Βιώνουν την συμπληρωματικότητα, διαπιστώνουν την ΑΝΑΓΚΗ του συνεργατισμού, τα εργαλεία του, τις αρχές και αξίες του.

– Συνεργάζονται αλληλοεκπαιδούνται, ελεύθερα με στόχους,

σέβονται και εισπράττουν τη χαρά της ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ της σκέψης, του λόγου του ΔΙΠΑΝΟΥ τους.

– Απολαμβάνουν τον ΠΛΟΥΤΟ της συλλογικότητας, τα οφέλη της ελευθερίας με ΚΑΝΟΝΕΣ.

– Επιχειρούν ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΑ σε χώρους της Τοπικής Οικονομίας με δυνατότητες αξιοποίησης της εθελούσιας συμμετοχής, συνεπείς στις ΑΡΧΕΣ και ΑΞΙΕΣ του Συνεργατισμού ΔΙΕΘΝΩΣ.

Το **«καταναλώνω άρα υπάρχω»**, ο ευδαιμονισμός, ήταν σταθερός καθοδηγητής των τελευταίων χρόνων και πέρασε από γενεά σε γενεά μέσα από την άτυπη εκπαίδευση της κοινωνίας.

Θέλουμε να μνηθούμε, να μνήσουμε, στη χαρά της προσφοράς του, εθελοντισμού, της συμμετοχής, της κοινωνικής αλληλεγγύης, του ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΥ, να ΕΝΕΡΓΗΣΟΥΜΕ έτσι ώστε να μπορούμε **να βελτιώσουμε την ποιότητα ζωής** και την καθημερινότητα τόσο των συνανθρώπων μας όσο και τη δική μας.

Ας ξεπεράσουμε ένα συγκεκριμένο τύπο κοινωνικής οργάνωσης (που συνδέθηκε με την αφθονία των προσφερόμενων αγαθών σε όλα τα κοινωνικά στρώματα) και ονομάστηκε καταναλωτική κοινωνία, κι ύστερα να στραφούμε σε ένα άλλο μοντέλο ζωής.

Το να περάσεις από τον ατομικισμό στη συλλογικότητα δεν είναι το ευκολότερο πράγμα.

Η υπερκαταναλωτική συμπεριφορά λειτούργησε σαν σύμβολο κοινωνικής θέσης, αντικαθιστώντας την ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ, την εργασία και το μορφωτικό επίπεδο που ήταν το βασικό στοιχείο κοινωνικής ύπαρξης και αποδοχής του ανθρώπου.

Ξεκινώντας από το χώρο της οικογένειας, τις ανάγκες του νοικοκυριού, τη γειτονιά μας, την ΤΟΠΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, μπορούμε να δώσουμε λύσεις όχι μόνο σε κοινωνικά θέματα αλλά και σε περιβαλλοντικά προβλήματα και θέματα πολιτισμού, επιχειρηματικότητας, καινοτομίας, τεχνολογίας.

Σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο που η Ελληνική κοινωνία πλήττεται από τη φτώχεια και την ανασφάλεια, καλούμαστε να

ενισχύσουμε τα αντανakλαστικά μας, την αγαπητική προσέγγιση του ΔΙΠΛΑΝΟΥ, όσον αφορά την περιφρούρηση των κοινωνικών αγαθών.

Τα κοινωνικά αγαθά είναι αυτά που συγχρόνως αποτελούν τις αξίες εκείνες που καθιστούν τον καθένα από μας άνθρωπο, όπως η αλληλεγγύη, οι κανόνες, η επιείκεια στον αδύνατο, η ανοχή, το ΒΗΜΑ στο διαφορετικό, η γενναιοδωρία, η ευμένεια, η καλοσύνη, η αυτενέργεια, το φιλότιμο, η αυταπάρηση.

Με σύμμαχο την αγρύπνια της σκέψης, σε πείσμα όλων των καιρών σε πείσμα όλων των καταστάσεων, θα μάθουμε να διεκδικούμε την ελπίδα με συναναστροφή.

Οφείλουμε να δώσουμε διέξοδο στο αδιέξοδο ΜΑΖΙ.

Βιώνουμε την ΑΝΑΓΚΗ

Ανάγκη για συνοχή-συλλογικότητα

Ανάγκη για προστασία του περιβάλλοντος

Ανάγκη για την προστασία πολιτιστικής κληρονομιάς

Ανάγκη για δραστηριοποίηση των πολιτών

Επαναπροσδιορισμός αξιών ζωής

Οικονομική κρίση, αργία,

Οικονομική ΣυνΕργασία

Επιχειρηματικότητα

Αξιοποίηση των Δεξιοτήτων μας, των γνώσεών μας, των γνωριμιών μας.

Ανταποκρινόμαστε στα ενδιαφέροντα στις ανησυχίες και στις εμπειρίες ΜΑΖΙ.

– αναγνώριση των προβλημάτων της εποχής τόσο στο κοινωνικό όσο και στο φυσικό περιβάλλον και η ανάγκη ανάληψης ευθύνης και δράσης για την επίλυσή τους.

– απόκτηση γνώσεων και κατανόηση εννοιών σχετικών με τον ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟ, τον εθελοντισμό, την Τοπική Οικονομία και την κοινωνική αλληλεγγύη.

- προώθηση των αρχών του αντικαταναλωτισμού, της κοινωνικής συνοχής, της αυτοοργάνωσης, της επαναχρησιμοποίησης, της προστασίας του περιβάλλοντος και της πολιτιστικής κληρονομιάς.
- δημιουργία προτύπων ήθους και συμπεριφοράς που συνδέονται με τις βασικές αξίες ζωής οι οποίες πρέπει να ορίζουν την κοινωνική ζωή των ανθρώπων.

Πηγή: philadelphia.blogspot.gr

Από/φωτογραφία: [Απέναντι Όχθη, apenantioxthi.com](http://apenantioxthi.com)